

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 16

Presidència de l'Honorable Sr. Santiago Ferrer i Costa.

Sessió celebrada dia 18 de maig del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 614/00, del diputat Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atribució dels romanents de la Universiada Palma'99 als consells insulars.

210

II.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, presentada per quatre diputats membres de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre el projecte de creació de la universitat europea CEES (RGE núm. 1344/00).

212

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió de la comissió d'avui, i els demanaria, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Margalida Cabrer substitueix Francisca Bennàssar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Alguna altra?

EL SR. MARÍ I SERRA:

Joan Marí per Andreu Crespi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon per Josep Portella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon.

LA SRA. AMER I RIERA:

Mercè Amer substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer.

I.1) Pregunta RGE núm. 614/00, del diputat Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atribució dels romanents de la Universiada Palma'99 als consells insulars.

Passam, idò, al primer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la pregunta RGE 614 d'enguany, relativa a atribució dels romanents de la Universiada Palma'99 als consells insulars, que fou ajornada a la darrera sessió del passat dia 4 de maig. Per formular la pregunta té la paraula el seu autor, Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta fa ja unes setmanes que la vam formular, però no per açò creim que hagi perdut una certa actualitat. A principis d'any, la Direcció General d'Esports va sortir en premsa comunicant que es

repartien una sèrie d'actius, se'ns respon a una sèrie de preguntes per escrit, com dic, es reparteixen uns materials entre els funcionaris d'Eivissa i Formentera i els de Menorca, materials que havien format part de tota la celebració de la Universiada 99.

Nosaltres volíem saber, perquè hem vist el llistat d'aquest repartiment i veim que a Menorca li van correspondre, bàsicament, materials d'atletisme, de gimnàstica, de tennis, de bàsquet i de judo; i en canvi a Eivissa, que es va repartir entre Can Misses i La Blanca Dona, li corresponia material de gimnàstica i d'atletisme.

Nosaltres el que volíem saber era, primer, quins criteris es van fer servir per repartir entre els consells insulars aquests materials, si es va negociar sobre el global d'aquests actius, de tots els romanents de la Universiada, si es va fer en funció de les necessitats dels consells insulars o si es va fer en funció de les necessitats de les diferents delegacions federatives a les illes corresponents. Si ens poguéssim dir, també, quin cost global va tenir aquesta adquisició, també ens agradaria saber-ho. I també voldríem saber en funció d'aquest repartiment, si ja s'ha repartit tot aquest material, si el Govern balear sap si s'ha repartit tot aquest material entre els interessats i, concretament, per al cas d'Eivissa que, com sap la consellera, es repartia entre dos llocs diferents, com es va distribuir entre aquests llocs i en funció de què.

També volíem saber si hi ha qualche altre tipus de material o actiu que estigui a disposició, per poder, seguint amb aquesta política d'adquisicions, o amb aquesta acció que va tenir lloc a principis d'any, va quedar exhaurit aquest romanent, si no és així, voldríem saber exactament quins altres tipus de materials hi pot haver a disposició dels consells insulars o de les federacions que així ho sol·licitin i a quins esports podrien correspondre aquests materials.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Per contestar la pregunta ens acompanya l'Hble. Consellera de Benestar Social, Sra. Caro. Pot contestar en voler, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Bé, tal i com jo recordava i vostè m'ha confirmat, aquesta pregunta ja ens la va fer per escrit, i en aquella ocasió, pens que se li va contestar sobre els criteris i també se li va adjuntar un llistat de tots els materials que es varen repartir. En tot cas, jo intentaré contestar-li a altres preguntes que m'ha formulat i, en principi, també dir-li que, efectivament i en sentit estricte, no es pot parlar de romanents de la Universiada tal i com es formula la pregunta per escrit, atès que la liquidació global de la Universiada encara és per fer, i confiam poder parlar de romanents. En tot cas, i tal com ja es

va explicar a la pregunta escrita, suposam, i en aquest sentit es va contestar i en aquest sentit li contestaré, que suposam que la pregunta es refereix al conjunt d'actius, material esportiu, tecnològic i mobiliari que la comissió executiva de la Universiada va decidir posar a la venda, en primer lloc, entre les institucions integrants de la fundació Jocs mundials universitaris, i, per altra part, i en segon lloc, en subhasta pública i pel procediment anterior no s'aconseguia vendre la totalitat dels actius.

En aquest sentit, jo crec que li contest la darrera pregunta que formula, que tant per a la primera fase, en la qual aquest material es va posar a disposició de les institucions que vàrem formar part de la fundació i que, en un segon moment, el Govern de les Illes Balears va presentar una oferta econòmica, a través de la Direcció General d'Esports, per adquirir el material esportiu sobrant de la Universiada, amb la finalitat d'equiparar les delegacions insulars federatives de les illes de Menorca i d'Eivissa. Resultat d'aquesta segona fase, diguem-ne, va sortir aquell anunci al qual vostè feia referència i es varen oferir aquests equipaments a les delegacions insulars federatives, per tant, el primer criteri que es va fer servir a l'hora de donar aquest material va ser les demandes fetes per les delegacions insulars federatives.

Altes criteris que es varen tenir en compte és no presentar cap oferta d'adquisició que no fos sobre material estrictament necessari per a l'esport. El segon criteri, adquirir el material esportiu que haguessin sol·licitat també els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera, atès que varen ser les úniques institucions que no varen formar part del patronat, o sigui, en un segon terme sí que es varen tenir en compte les demandes dels consells insulars; distribuir l'equipament esportiu adquirit entre les illes menors, atès que varen ser les úniques illes que no es varen veure beneficiades en cap sentit de la celebració a la nostra comunitat autònoma de la Universiada 99; distribuir part de l'equipament esportiu adquirit també entre els consells insulars de Menorca i d'Eivissa, com a mesura d'equitat redistributiva; i fer més eficient la despesa pública feta pel Govern de les Illes Balears.

Respecte del cost, jo el podria informar detalladament sobre tot l'equipament, però li he de dir que no tenc aquestes dades, però que estic a la seva disposició per fer-les-hi arribar.

I bé, supòs que si li queda alguna pregunta no contestada, si la puc contestar a la rèplica ... Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Gornés, si vol fer ús del torn de rèplica?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, gràcies, Sr. President. Només per aclarir-li a la consellera que jo consider que a les respostes que em va fer arribar per escrit no es parlava de criteris com ha especificat ara aquí, eh?, la consellera ha tengut ocasió de rellegir les preguntes i supòs

que se n'haurà temut que no s'explicaven els criteris que nosaltres demanàvem avui.

Agraesc, en part, l'explicació de la consellera, però hi ha algunes coses que no m'han quedat clares. Primer, si es van poder atendre les demandes de totes les federacions que ho van sol·licitar, perquè, com he dit, només una sèrie d'esports molt concrets van ser els que es van poder beneficiar d'aquests actius o materials, més igual la paraula tècnica que vulgui emprar.

Després, si hi ha encara altre tipus de romanents o actius que puguin ser distribuïts per atendre noves demandes que puguin sorgir per part de les diferents delegacions i com es pensa fer aquesta nova distribució, si és que en queden.

I finalment, que tampoc no m'ha respost, si en el repartiment que es va fer a l'illa d'Eivissa, entre Can Misses i La Blanca Dona, en funció de què, quines van ser les necessitats que es van cobrir entre aquestes dues instal·lacions per tal de poder atendre la seva demanda.

Més que res era posar un poc damunt la taula aquest doble repartiment, una illa, Menorca, rep una gran diversitat de material que correspon a diferents esports i, en canvi, Eivissa només en rep de gimnàstica i d'atletisme, no sé si açò correspon estrictament a una demanda real de les diferents entitats esportives d'aquesta illa, que només volien cobrir aquesta necessitat, o si realment no es va poder atendre una major demanda per part de les delegacions esportives que fossin i si de cara a futur, com he dit abans, es pensen solucionar aquestes necessitats.

Agrair la presència de la consellera per aquesta única pregunta, que jo lament que hagi estat així, però no és imputable a aquest diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, demanar-li disculpes al Sr. Gornés, perquè efectivament la pregunta que li varen adreçar per escrit, jo tenia la idea que li havien, també, adreçat els criteris per escrit, i segurament era una documentació amb la qual jo comptava, però que no se li va fer arribar, en aquest sentit, esper que la meua resposta respecte dels criteris hagi estat suficient.

L'oferta a les delegacions insulars federatives es va fer sense discriminació a totes les federacions insulars, i en aquest sentit es va respondre en la mesura possible, és a dir, en la mesura que es parlava d'uns sobrants després d'haver-se fet el repartiment entre els membres de la fundació, es va respondre a les demandes que van fer les federacions. Jo pens que no hi ha hagut cap motiu ni cap situació d'exclusió a cap delegació federativa, però, en tot cas, si vostè tingués informació que

alguna federació s'ha sentit discriminada o no atesa en les seves demandes, joestic absolutament disposada, tant jo com la directora general, a escoltar aquestes demandes i a resoldre-les en la mesura que es pugui. Però pens que estrictament es va respondre dins de les possibilitats les demandes que feren les delegacions de cadascuna de les Illes.

La darrera pregunta, una vegada fetes aquestes dues fases, repartir entre els membres de la fundació i aquesta oferta feta a les federacions i als consells insulars de Menorca i d'Eivissa, no hi ha més romanent del qual jo tenguí informació i, per tant, es dóna per liquidat el que és el material esportiu, tecnològic i de mobiliari que va sobrar de la Universiada.

Gràcies, sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Gràcies per la seva assistència a aquesta comissió.

II.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, presentada per quatre diputats membres de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre el projecte de creació de la universitat europea CEES (RGE núm. 1344/00).

Esgotada aquesta pregunta, passam al debat del segon punt de l'ordre del dia, relatiu a compareixença RGE 1344/00, sol·licitada per quatre diputats membres de la comissió, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura per tal d'informar sobre el projecte de creació de la universitat europea. Assisteix l'Hble. Conseller Damià Pons, el Sr. Director General d'Universitat, Martí March, I, per explicar aquesta compareixença, té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. A petició del Grup Popular, compareixem per informar sobre el tema de la petició cursada per a la creació a Mallorca d'un centre lligat a la universitat europea CEES.

Abans d'entrar en detall, que sobretot hi entrarà el Sr. Martí March, el director general d'Universitat, jo faria tota una sèrie de consideracions preliminars que crec que són el marc que cal tenir necessàriament en compte per tractar aquesta qüestió.

La primera de totes aquestes consideracions seria esmentar el compromís demostrat amb múltiples fets per part d'aquest govern, amb la Universitat de les Illes Balears, amb la qual hem mantingut un diàleg permanent, i a la vegada que respectuós amb la seva autonomia, jo crec que molt eficaç, ara com ara ha representat una millora del pressupost per a l'any 2000 en relació amb anys anteriors, si bé val a dir, ara mateix em mostrava unes taules comparatives el Sr. March, que encara el pressupost per alumne de la nostra universitat és inferior a la mitjana estatal, així i tot, repetesc, l'any 2000 hi ha hagut una

millora. Recentment s'ha pres la decisió d'iniciar una nova oferta de títol per als propers quatre anys, exactament quatre títols nous, dels quals el primer ja s'impartirà el curs 2000-2001, s'ha fet un conveni Govern-Universitat per a la construcció del multiaulari que permetrà solucionar les mancances d'aules, de despatxos, un multiaulari amb un cost de construcció de 2.500 milions de pessetes; s'ha iniciat un procés d'homologació del professorat, lligat a l'increment de la qualitat docent i lligat a l'activitat investigadora, i recentment ha quedat aprovat el Consell Social de la Universitat reformat, perdó, la LLei de Consell Social, no reformat, ha quedat aprovada la LLei de Consell Social que determinarà que pròximament es constitueixi el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears, d'acord amb una normativa autonòmica.

Una segona cosa que supòs que és innecessari dir. però la dic, és que, com poden imaginar, la Conselleria d'Educació i Cultura és absolutament respectuosa de la legislació universitària vigent, una legislació universitària fonamentada en la Llei de reforma universitària i en altres disposicions normatives, una normativa universitària que fonamentalment va ser aprovada durant els diversos governs del PSOE, una normativa universitària que, entre d'altres coses, autoritza la creació d'universitats privades. Dins aquest context, i en referència a les universitats privades, cal tenir en compte una sèrie de fets significatius, primer de tot, aquests darrers temps, darrers deu anys, aproximadament, fins i tot una mica més, a diversos llocs de l'Estat s'han creat universitats privades, se n'han creades a Catalunya, la Ramon Llull, la Universitat Oberta de Catalunya, la de Vic, la Internacional; s'han creat al País Basc, la de Mondragón; se n'han creat a Madrid, San Pablo Ceu, Alfonso X el Sabio, Antonio Nebrija, Universidad Europea CEES; s'ha creat també a Madrid, la universitat Camilo José Cela, en aquest cas ja creada per la comunitat autònoma; i també se n'ha creat una a la comunitat autònoma de Castella-Lleó, concretament la universitat CEC, amb seu a Segòvia. Moltes d'aquestes universitats privades han estat aprovades en períodes de govern del PSOE, també.

També s'ha de dir que algunes sol·licituds d'universitats privades han estat durant molt de temps a despatxos de conselleries de govern del Partit Popular sense cap tipus de resposta, i el Sr. Director General Martí March i jo mateix assistint abans de les passades eleccions, ara encara no s'ha celebrat cap reunió, a reunions del Consell d'Universitats, hem pogut veure com algunes comunitats autònomes han manifestat el seu rebuig a determinats projectes de creació d'universitats privades i també hem pogut veure, amb una relativa freqüència, com el Consell d'Universitats rebia informes del Consell de Rectors, que eren informes negatius sobre la creació d'universitats privades. Amb això vull dir que dins el mapa tan normatiu com d'aprovacions de fet, de projectes d'universitats privades, hi ha solucions diferents que fins i tot no coincideixen amb colors polítics estatals o autonòmics.

Evidentment, l'actitud de la Conselleria d'Educació i Cultura, com no podia ser d'altra manera, és la de complir la legalitat, fer respectar el marc competencial que té la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria d'universitats i, evidentment, vetllar perquè es compleixi el doble objectiu que han de tenir les

universitats, un objectiu, repetesc, doble: d'una banda, difondre coneixement i, de l'altra, crear coneixement. La vessant investigadora de la universitat és un factor absolutament imprescindible.

A més, el Govern de les Illes Balears amb el grup promotor d'aquesta universitat europea CEES ha demostrat una actitud respectuosa i de consideració en tot moment, recordem que el president Antich i el conseller d'Educació i Cultura, d'acompanyant, varen rebre el rector de la universitat europea CEES i l'equip promotor; el director general d'Universitat va rebre i va parlar amb el rector d'aquesta universitat, i des que es va rebre a la conselleria la documentació i la sol·licitud, es va començar a treballar per part de la Direcció General d'Universitat i dels Serveis Jurídics de la conselleria. Així, ja s'han realitzat a hores d'ara diversos informes i s'ha enviat la documentació al Consejo de Universidades, per tal que, com marca la legislació, el Consejo de Universidades faci l'informe preceptiu corresponent, que és un informe que si bé no és de compliment obligatori pel govern de les comunitats autònomes que han de prendre la decisió, sí que, com poden comprendre vostès, és un informe important.

Passam ara a veure, donar, oferir, unes mínimes dades sobre la universitat CEES. Es va crear a Madrid l'any 1989, inicialment es va crear adscrita a la Universitat Complutense, i va ser l'any 1995 quan es va crear, per llei de les Corts Generals, la Universitat Europea CEES, a l'àmbit de la comunitat autònoma de Madrid, que aleshores encara no tenia transferides les competències d'educació, i això explica que fos una llei general de les Corts, una llei de les Corts Generals, la que creava la universitat. Aquesta universitat europea CEES es va crear formada per set facultats i quatre escoles superiors, amb múltiples titulacions dins cadascuna d'aquestes escoles i facultats, però simplement esmentaré les escoles i facultats: escola superior d'arquitectura, escola superior d'enginyers industrials, escola superior d'informàtica, facultat de ciències, facultat de ciències de la informació, facultat de ciències jurídiques i l'administració, facultat de ciències de la salut, facultat d'economia i administració d'empresa, facultat de ciències de l'activitat física i de l'esport i facultat de filologia.

En referència al projecte de la universitat, després entrarem a detallar aquest aspecte, del centre de la Universitat Europea CEES que es vol crear a l'illa de Mallorca, dir que la documentació va tenir la seva entrada a la conselleria en data 8 de febrer del 2000 i en aquesta documentació, en realitat, no es proposa la creació d'una universitat, sinó un centre superior integrat a la Universitat Europea CEES de la comunitat autònoma de Madrid, i es proposa la creació de sis titulacions: arquitectura, periodisme, dret, turisme, ciències de l'activitat física i de l'esport, fisioteràpia; la seva ubicació ha de ser dins el terme municipal de Lluçmajor; i la inversió inicial prevista és de 2.000 milions de pessetes.

Donades aquestes dades, com poden imaginar, el que han fet els Serveis Jurídics de la conselleria i el que ha fet la Direcció General de la Universitat, ha estat analitzar el projecte i la documentació presentada en el marc de la normativa que

regula la universitat a nivell de l'Estat i que regula en particular la creació de les universitats privades.

Crec que pot valer la pena perdre uns minuts més per resumir, encara que sigui breument, aquesta normativa perquè, d'alguna manera, de l'aplicació d'aquesta normativa, se'n derivaran les anàlisis i les descripcions que després en farà el Sr. Martí March a la segona part d'aquesta compareixença.

D'una banda, evidentment, hi ha el títol VIII de la Llei de reforma universitària, que és on s'esmenta, a una sèrie d'articles, tot el que fa referència a les universitats privades, hi ha el Reial Decret de 12 d'abril del 91, que és un decret bàsic de cara a la qüestió, i després hi ha normatives diverses autonòmiques i la llei de creació de diverses universitats privades que ja he esmentat abans.

Vegem una mica aquesta normativa, repetesc que recordam el contingut de la normativa, perquè serà de l'aplicació de la normativa d'on es treuran unes conclusions i unes anàlisis.

El títol VIII de la Llei de reforma universitària, al seu article 57 parla de la llibertat de creació de centres docents, dins els quals s'inclouen les universitats privades; en el 58 diu que les universitats privades es podran crear per llei de l'assemblea legislativa autonòmica o per llei de les Corts Generals, es parla de la necessitat d'un informe previ del Consell d'Universitats, es parla de com s'haurà de fer per l'homologació dels títols expedits, els títols expedits per centres privats d'ensenyament superior, per ser homologats, serà necessari que estiguin integrats en una universitat privada o pública, i després, que les universitats i centres docents d'ensenyament superior de titularitat privada es regiran per les seves pròpies normes. I encara és més important, perquè concreta més, el Reial Decret de 12 d'abril del 91, sobre creació i reconeixement d'universitats i de centres universitaris. En el seu article 4, que és especialment important, diu que en la creació o reconeixement d'universitats i de centres, es tindran en compte les necessitats de programació general de l'ensenyament en el seu nivell superior, derivades de la població escolar del desenvolupament de noves branques sorgides de l'avanç científic i de les necessitats dels distints sectors professionals, així com la seva incidència dins l'entorn geogràfic, d'acord amb la normativa vigent en matèria de planificació urbanística.

A l'article 5 s'estableixen els mínims de títols que haurà de tenir una universitat per ser autoritzada, demanen, com a mínim, vuit títols de caràcter oficial, ja siguin diplomatures, llicenciatures o enginyeries, tres d'aquests títols hauran de ser impartits en el segon cicle, i també hi haurà d'haver com a mínim una titulació de ciències experimentals o estudis tècnics. I, una cosa important, que s'inclou dins aquest article cinquè, és que cada universitat haurà d'establir i potenciar l'estructura investigadora per a l'adequat exercici de les seves funcions i, en concret, per poder dur a terme els estudis del tercer cicle, en tot cas, cada universitat haurà d'elaborar les línies de la seva activitat investigadora. Aquest és un fet important, no es concep una universitat sense aquesta doble naturalesa, d'una banda, una naturalesa docent, i de l'altra banda, una naturalesa investigadora.

A l'article 6 parla del professorat i diu que, com a mínim, la ratio professor/alumne haurà de ser d'1 per 25. A l'article 7 determina que el professorat, un 30% dels que imparteixin docència al primer cicle hauran de ser doctors, i un 70% dels docents del segon cicle. I el nombre total de doctors de la plantilla de professors de la universitat, com a mínim, no podrà ser inferior al 50%. I, almenys un 60% del professorat haurà de tenir dedicació exclusiva.

A l'article 11 es parla dels requisits mínims que haurà de complir la universitat, resumint són: assegurar que les normes d'organització i funcionament i autonomia de les universitat seran conformes amb els principis constitucionals i respectaran el principi de llibertat acadèmica, això vol dir llibertat de càtedra, d'investigació i d'estudi; hauran de formalitzar el compromís de mantenir en funcionament la universitat i cadascun dels centres durant un període mínim que permeti finalitzar els estudis als alumnes que s'hi hauran matriculat; hauran d'aportar els estudis econòmics bàsics que assegurin la viabilitat econòmica del projecte incloent, entre d'altres partides, les que assegurin el desenvolupament de la investigació i un percentatge destinat a beques i ajudes a l'estudi o a la investigació, i després haurà de presentar un requisit que demostrï que hi ha garanties financeres suficients perquè el projecte sigui viable.

I a l'article 13 esmenta la documentació que hauran de presentar els promotors: la justificació dels ensenyaments a impartir i el nombre de centres, el nombre total de llocs escolars, calendari, justificació dels objectius i programes d'investigació de les àrees científiques que guardin relació amb les titulacions oficials que integren la universitat, justificació de la plantilla del professorat, justificació del pas, determinació de l'emplaçament dels centres de la universitat i la seva ubicació dins l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, memòria justificativa dels edificis, descripció física de les instal·lacions, acreditació de la personalitat dels promotors i normes de funcionament i d'organització. Una vegada presentada aquesta documentació i complerts els requisits, a l'article 15, el Reial Decret de l'any 91 determina que l'administració, en un termini no superior als sis mesos, haurà de donar reconeixement o no a la sol·licitud presentada.

Aquesta repassada a la normativa universitària, que a algú de vostès li pot semblar sobrera, jo crec que era interessant ara recordar-la en veu alta, perquè és de l'aplicació de la normativa, de la comprovació de l'ajustament del projecte presentat a aquesta normativa per part de la Direcció General d'Universitat i per part dels Serveis Jurídics de la conselleria, d'on nosaltres hem pogut treure unes conclusions, unes observacions, diria jo, ningú no interpreti que hi ha una conclusió determinada final, ja, encara estam -repetesc- a l'espera de l'informe del Consell d'Universitats, i el Sr. Martí March a continuació el que farà és una mica una descripció i, a la vegada, una anàlisi comentada de tota aquesta documentació que la universitat europea CES, amb voluntat d'establir un centre a l'illa Mallorca, ha presentat.

Pas la paraula al Sr. Martí March. Perdoni, Sr. President, té raó, perdoni, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. March.

EL SR. DIRECTOR GENERAL D'UNIVERSITAT (Martí March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats i diputades, bé, després de l'exposició que ha realitzar el conseller d'Educació i Cultura a mi m'interessaria fer una sèrie d'anàlisis més detallades d'algunes d'aquestes relacions entre el que marca la normativa i el que diu la proposta presentada al respecte.

Tot i això, a mi m'agradaria introduir una sèrie d'elements de reflexió previs que em sembla important en uns moments en què dins l'Estat espanyol s'està plantejant ja d'una forma urgent i necessària la reforma jo diria urgent de la Llei de reforma universitària que, com vostès saben, es va aprovar l'any 1983 i du gairebé 20 anys de recorregut i, evidentment, 20 anys de recorregut en un tema tan complex i tan dinàmic com és el tema universitari, no deixa de ser un recorregut massa llarg. Per tant, és evident que la universitat espanyola, i això ho va dir el Sr. Bricall, o es reforma o la reformarà el mercat, i pens que en aquests temes és evident que es tracta d'una reforma urgent.

Dins aquesta reforma urgent hi ha dos elements que em pareixen claus i que incideixen en el tema que estam plantejant en aquests moments, i és, per una part, la regulació i el control de les universitats privades. La majoria de comunitats autònomes que tenen competències en temes d'universitat, en reunions que hem realitzat, de tots els colors polítics, hem posat de manifest que cal una normativa, una regulació més estricta del tema de les universitat privades, ja que en aquests moments estam assistint a una proliferació important de les mateixes, així com un control i una inspecció de les mateixes ja que cal veure si hi ha una relació entre el que es proposa i el que realment es fa.

En segon lloc, com deia, una vegada dins aquesta reforma cal definir també les competències que té cada comunitat autònoma, tenint en compte que quan es va fer la LRU no hi havia *de facto*, excepte a les comunitats històriques, transferències en temes d'universitat, i des de l'any 83 a ara ha plogut molt i, per tant, les universitats estan totes transferides i cal redefinir el camp, el paper que ha de jugar l'Estat, el paper que han de jugar les comunitats autònomes i el paper, en definitiva, de les pròpies universitats.

Dins aquest context és evident que nosaltres ens plantejam, com a Conselleria d'Educació i Cultura, la necessitat dins aquest context de dur a terme una normativa pròpia de les Illes Balears que reguli, a partir de la legislació bàsica de l'Estat, lògicament, aquells aspectes en els quals consideram que la comunitat autònoma ha de dir qualche cosa en tot el que sigui l'ordenació universitària de les Illes Balears. Per tant, aquí em sembla que és important posar de manifest aquest buit que hi ha al respecte del que és normativa universitària.

Tot i això jo voldria dir, en base a aquesta proposta, aquesta sol·licitud que tenim damunt la taula, que la sol·licitud que tenim no es tracta, com ha dit el conseller, d'una universitat en sentit estricte, sinó d'un centre superior integrat. Això és important perquè, tot i que les universitats són ens jurídics de personalitat jurídica no territorial, és evident que el seu camp d'actuació té un territori específic i, per tant, és necessari que es reflexioni sobre això ja que implica d'entrada no només aquest informe al qual fem referència del Consell de Universitats per donar el vistiplau al reconeixement d'aquest centre, sinó que implicarà *de facto i de iure* un acord, un conveni entre la comunitat autònoma de Madrid i la comunitat autònoma de les Illes Balears per donar el vistiplau definitiu en el cas que això sigui així a aquest centre superior integrat, i caldrà fer aquest conveni perquè en aquests moments la universitat europea CES té el seu àmbit d'actuació dins la comunitat autònoma de Madrid, ja que, si bé va ser aprovada per llei de les Corts Generals, com ha dit el conseller, aquesta llei es va fer en Corts Generals perquè la comunitat autònoma de Madrid encara no havia rebut les transferències en matèria d'universitat.

Això, què implica? Això implica que evidentment des de la comunitat, i per això feia referència a aquesta necessitat d'aquesta ordenació universitària, s'ha de plantejar des d'una perspectiva universitària, acadèmica, política i jurídica la conveniència o no de dur a terme la creació i el reconeixement d'aquest centre integrat que evidentment obriria les portes a altres centres superiors integrats d'aquestes característiques. Per tant, com deia abans no és universitat en sentit estricte, sinó que és un centre que depèn de una universitat ubicada a una altra comunitat autònoma. A mi em sembla que aquesta és una qüestió clau que ha de marcar una mica la reflexió jurídica i després política sobre la qual s'ha de dur a terme la decisió final.

Un altre tema que nosaltres hem analitzat en funció d'aquesta normativa existent és el tema del que és la personalitat jurídica dels promotors, i en aquest cas sí que hem notat a faltar l'escriptura de constitució de la societat mercantil a fi de conèixer la totalitat dels socis que la integren. Aquest és un tema que està marcat a la normativa bàsica i pensam que s'ha de dur a terme una major informació al respecte.

Una qüestió que ja s'ha dit, que és el Reial Decret al respecte 557/1991, es posa de manifest el tema urbanístic. És evident que una universitat es fa a un territori concret i per dur a terme aquesta universitat es necessiten, evidentment, uns permisos adequats. En base a aquesta qüestió nosaltres no hem trobat a la documentació cap document que acrediti quina és la situació urbanística dels terrenys on es preveu la construcció dels edificis on s'ha d'ubicar el centre, i tampoc consta que es tinguin les llicències d'obres, ni tan sols si aquestes s'han estat tramitant. Al mateix temps cal dir que l'edifici on teòricament s'ubicaria aquest centre superior integrat serien edificis arrendats i tampoc consta quin és el titular d'aquestes instal·lacions ni tampoc el compromís d'arrendament per part del seu titular, i tot això d'acord amb l'article 13.2.e) del Reial Decret 557/1991. A més, hi ha una sèrie de petits problemes de caràcter tècnic en el projecte d'instal·lacions que en aquest

moment no cal fer-hi massa esment, però que evidentment en el cas que sigui aprovat s'haurien de rectificar.

Quant a les garanties financeres, que és un tema clau tenint en compte que en la normativa existent es diu clarament que s'ha de garantir que la gent que comença un estudi l'ha de finalitzar i, per tant, nosaltres com a govern de la comunitat autònoma i evidentment com a organisme que ha de reconèixer aquesta entitat, ens interessa evidentment comprovar aquesta capacitat financera, i tot i que realment hi ha un estudi econòmic sobre el mateix, no s'aporta en aquest estudi cap garantia d'aquest projecte. A més falta una anàlisi de la liquidesa a curt termini, la capacitat de pagament a curt termini, l'anàlisi de la solvència a curt termini, i això és important tenint en compte que el capital inicial d'aquest centre són 4 milions de pessetes i es preveu una sèrie de pèrdues els primers anys de més de 100 milions de pessetes. Per tant en aquest sentit consideram que cal demanar o cal plantejar més aval de garantia financera.

Quant a l'oferta d'estudis és evident que sí, que la comunitat autònoma té alguna cosa a dir pel que fa a ordenació universitària, i cal fer una sèrie de reflexions. En primer lloc, dels títols proposats, que són sis, tres de qualque manera coincideixen amb títols que hi ha a la UIB, turisme, dret i el futur de fisioteràpia; a més tot això independentment de l'oferta que té la UNED a les Illes Balears i també independentment del fet que a Eivissa hi ha l'escola adscrita de turisme, que a Menorca hi ha una escola de turisme privada i que a Mallorca hi ha una escola de turisme privada. Per tant és evident que dins aquest camp hi ha una oferta important d'estudis.

Després hi ha una coincidència relativa, però coincidència, al cap i a la fi, entre la titulació d'arquitectura que es proposa i l'arquitectura tècnica que pensam dur a terme, i d'una forma jo diria més puntual, hi ha una relació entre la llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport amb la diplomatura de mestre. L'única titulació nova seria la llicenciatura en periodisme, al marge que des de la UIB s'han fet masters de periodisme.

Per tant, és evident que des del punt de vista de l'oferta d'estudis que es proposa no hi ha una autèntica alternativa i en alguns hi ha coincidència d'una forma important.

Quant a la investigació, que és un tema cabdal perquè les universitats han de crear i difondre coneixement, és evident que dins aquesta proposta quan es fa referència a aquesta qüestió ni en temes de pressupost ni en temes de projecte hi ha una referència a les línies d'investigació. En aquest sentit, només es fa un esment concret, en un dels toms que hi ha aquí dins, és que el tema d'investigació es durà a terme des de la universitat central ubicada a Madrid. Tampoc no hi ha cap referència al tema de tercer cicle i doctorat, tenint en compte que això és una qüestió que complementa i d'una forma important el tema de la investigació, i en temes de professorat, i aquí el conseller ja ha dit una mica tot el que és l'estructura, sí que notam a faltar una concreció més determinada quant a nombre de professors, de quants n'hi hauria que tenen dedicació exclusiva, quants n'hi hauria que tendrien dedicació parcial, quants n'hi hauria que,

evidentment, serien doctors, etc. Per tant, en aquest sentit, sense pressuposar res, sí que manca més informació d'una forma significativa.

Quant als plans d'estudis que es proposen cal dir dues coses. Els plans d'estudis són plans d'estudis aprovats per la universitat CES de Madrid, és a dir, és una simple transcripció dels plans d'estudis que es fan en aquesta universitat, i simplement s'ha de constatar que, per exemple, en el cas de dret no hi ha cap referència dins les assignatures optatives al tema de dret foral de les Illes Balears. Vull dir amb tot això que es tracta, en aquest sentit, d'una proposta que, tot i que necessitem aquest informe del Consell d'Universitats, tot i que necessitem, evidentment, aquest possible conveni entre les dues comunitats autònomes perquè evidentment això sí que també és preceptiu, evidentment seria necessari concretar algunes de les coses que es plantegen a la llum de la normativa universitària existent.

Tot i això jo sí que voldria dir per acabar que no només nosaltres, evidentment, serem absolutament rigorosos (...) de la normativa universitària, perquè a nosaltres l'únic que ens preocupa no és si hi ha universitats públiques o privades, sinó si són bones o males universitats, i aquest és en certa manera el nostre criteri que ens plantejarà la decisió final d'acord amb aquests informes que hem plantejat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. March. Procediria ara la suspensió de la sessió, si és que els grups ho demanen. No?, podem continuar. Atès que no la suspenem i continuem, passarem al torn per formular preguntes o observacions.

Digui, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Me permita..., que no me ha dado tiempo ni siquiera a contestar si merecía la pena una pausa. Yo estaba girado preguntando a los compañeros, pero evidentemente quien tiene que contestar soy yo, pero, en fin, en atención a las manifestaciones de los miembros del Grupo Parlamentario Popular, pues bueno, si nos permite la Presidencia vamos a continuar con la comparecencia sin que medie ninguna pausa en la comisión.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén.

Per formular preguntes o observacions procedeix ara la intervenció dels grups parlamentaris de menor a major per un temps màxim de 10 minuts. En primer lloc...

(Intervenció innoïble)

Tenen raó, en primer lloc el grup sol·licitant, en aquest cas el Partit Popular.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Conseller y Sr. Director General, por la comparecencia. Bien es verdad que al respecto tenemos que hacer alguna consideración previa: el tiempo que ha mediado, ¿verdad?, desde el 10 de febrero cuando hubo la entrevista en el *Consolat de la Mar* y el tiempo de la comparecencia; nosotros dejamos pasar un tiempo, también, prudencial por si el conseller tenía a bien comparecer, y entendemos que hubiese sido más conveniente eso y en otra ocasión le rogamos que lo haga, cuando haya un tema de interés que el conseller entienda que los parlamentarios debamos conocer, pues que haga la comparecencia, que no espere que se recabe su comparecencia por el Grupo Parlamentario Popular, sino que él mismo pueda comparecer, y no pueda dar la impresión, como dije en otra ocasión al conseller de Trabajo y Formación, de que el Gobierno tiene una cierta alergia a comparecer en el Parlamento cuando tiene que ser una cosa habitual en estos temas.

Bien, el tiempo del conseller, la intervención prácticamente ha estado con cuestiones generales, con situaciones preliminares, un canto del Gobierno a la Universidad de las Islas Baleares... Muy bien, todos compartimos esta universidad, la única universidad que hay, pues los esfuerzos que hace en su trabajo, pero yo creo que eran consideraciones innecesarias hablar del compromiso con la UIB, del plan de estudios, titulaciones nuevas, infraestructuras, consejo social..., que todos conocemos porque estamos en el Parlamento, todo esto se ha tramitado, lo hemos visto y lo hemos estudiado.

Alguna precisión también. La Ley de reforma universitaria no es la primera ley de la universidad, porque hay que citar la historia con la precisión que toca. El Gobierno de UCD sacó una ley desarrollando el artículo 27, bueno, bastante adelantada, la Ley de autonomía universitaria. Por tanto conviene citar esa precisión como precedente aunque no tuvo la vida que todos hubiésemos querido por circunstancias que tan bien conocemos (...) desde el año 81 hasta octubre del 82.

Dice que la Ley de reforma universitaria normativa (...) No es verdad, tampoco, eso. Eso se autoriza por la Constitución, el artículo 27 de la Constitución es el que autoriza la creación de centros docentes, la libertad de docencia, hay 10 apartados de ellos, y dos, uno con carácter general y uno específico, el último, el décimo, afecta a la universidad en su autonomía y otro a la libertad de centros docentes, que es una creación de nuestra constitución recogida en los pactos internacionales al respecto del derecho a la educación.

La comparecencia también se pidió en su momento porque había unas declaraciones de prensa de Izquierda Unida al respecto que yo creo que eran extemporáneas en innecesarias. Yo he quedado muy satisfecho de que el conseller diga que van a cumplir la legalidad, que esto es lo que un gobierno tiene que decir, y no como Izquierda Unida, miembro del pacto, que dice en la prensa que no está de acuerdo con que ser cree

universidad privada en Baleares. ¿Y qué tiene que ver una cosa con la otra?, por eso usted nos deja con satisfacción, a pesar que vemos que la lupa funciona bastante bien: están sacando muchas cuestiones, algunas incluso innecesarias como lo del derecho foral de las Islas Baleares -bueno, pues ya lo estudiarán o ya lo pondrán en el programa- que yo creo que son condiciones importantes.

La normativa está en la documentación que presenta la universidad. Está toda la normativa aquí, está el decreto de 12 de abril, lo cita, el artículo 13, el 15 que usted nos ha leído, etc., etc., y, por tanto, lo damos por pasado porque yo creo que lo que interesa es eso, que se cumpla la legalidad, que se cumpla lo que marca la Ley de reforma universitaria y se cumpla lo que marca el decreto, y en esto nosotros también seremos escrupulosos. Dejamos a parte toda la otra cuestión de temas urbanísticos porque no es la cuestión aquí tratarlos, están sujetos a una normativa municipal, están sujetos a una comisión insular de urbanismo, que nosotros evidentemente también seremos respetuosos con lo que estas instituciones, Ayuntamiento de Lluçmajor y Comisión Insular de Urbanismo del Consell Insular de Mallorca, pues dictaminen al respecto. Yo creo que esto (...)

No nos preocupa que pierdan dinero. El primer año, si mal no recuerdo, según el informe financiero perderán 95 millones de pesetas; el segundo pierden 25. Pues bueno, la libertad de empresa, en este caso la libertad de educación, si hay pérdidas a nosotros no nos preocupa en absoluto. Yo creo que nos tiene que preocupar más si hubiese más ganancias excesivas que en el informe financiero. Por tanto me permitan también que no cite este tema, el estudio, porque es un problema de los promotores que ellos deberán responder.

En resumen y respecto a esto, cumplimiento de la legalidad estricta, nada de atavismos de izquierdas sectarias, que hablan de no autorizar las cosas porque sí; es decir, no se autoriza porque sí o se autoriza porque no, sino justamente por eso, porque no se ajusta a la legalidad vigente y, en consecuencia, si no cumple los requisitos pues no se ha de autorizar.

Yo he tenido el interés de estudiar con detenimiento la documentación que se nos remitió en su momento. Tengo que decir que en líneas generales, salvo esas lagunas y otras que se puedan detectar, es un proyecto de una educación universitaria laica, importante; es un proyecto de educación liberal en el sentido más amplio del término; es un proyecto que rememora incluso pues los gratos recuerdos que la Institución Libre de Enseñanza en España, que es un hito en la educación universitaria en general, la enseñanza media en aquellos tiempos, pues recoge, incluso la cita en alguno de sus apartados.

Sobre las funciones de la universidad podríamos discutir mucho, Ortega ya citaba el mal de la universidad y hablaba de la docencia y de la investigación, pero también hay otras funciones que se pueden citar, como por ejemplo la de formar profesionales que hacen falta, formar generaciones de futuro y, desde luego, el apoyo científico y técnico al que también se ha hecho alguna referencia como algún impedimento que también

en las observaciones se recogía. Para nosotros es importante el pluralismo educativo, es importante la libertad de enseñanza y es importante que haya competitividad en el sistema educativo, porque defendemos eso, porque la competitividad es buena, en los diarios, en las radios, en las televisiones y en la enseñanza, porque no basta sólo comer cada día el mismo menú, hay que poder tener alguna vez la habilidad de que el menú se sustituya por la carta y, por tanto, mientras la carta sea más extensa, con los requisitos fijados en las normas de juego en las leyes y en los decretos se pueda elegir comer no el menú, sino comer a la carta alguna cosa.

Históricamente la universidad privada en España sabemos lo que ha sido: una universidad ligada prácticamente a la Iglesia y con la excepción a la que antes me refería de la Institución Libre de Enseñanza, y la verdad es que me ha causado muy buena impresión el proyecto cuando hace referencia a un principio, el *by doing*, que es el principio de la escuela activa de (...), si mal no recuerdo, de las tutorías sobre todo también, que pone especial énfasis. Todo esto, evidentemente, sabemos que la teoría luego hay que aplicarla, luego hay que pasarla a la práctica, pero me ha causado buena impresión, porque seguramente en la educación universitaria, como se cita en el informe de Universidad 2000, citado por el director general, que algún día a lo mejor también tendríamos que hablar aquí en este parlamento sobre ese tema, pues la universidad tiene males que la aquejan y a los que hay que dar solución, porque la expresión es clara, esa expresión de (...) que dice que o usted se reforma o el mercado acaba con lo que hay, porque el mercado, las reglas del mercado son inexorables.

No podemos vivir de espaldas a la realidad. Hay una demanda de estudios universitarios, y al verdad es que la Universidad se ha democratizado muchísimo, no el concepto de funcionamiento, que es uno de los conceptos de democratización, sino el concepto de acceso, acceso a la Universidad y, por tanto, el número de alumnos matriculados se ha incrementado. En Baleares tenemos casi 15.000 alumnos, las cifras que yo manejo no llegan a los 15.000, pero vamos, prácticamente en números redondos...; me refiero a la UIB, no cito la UNED que tiene unos 3.500 y que va por otro régimen muy distinto de universidad de ámbito nacional, como todos sabemos, de enseñanza a distancia. Pero la verdad es que hay prácticamente un porcentaje, el 17%, de alumnos de Baleares, 17% en cifras redondas, que van a estudiar fuera de las Islas Baleares. ¿Por qué? Por muchos motivos, principalmente de Ibiza y alumnos de Menorca porque no encuentran las carreras que quieren estudiar, y otros por circunstancias distintas que tampoco son tan dispares que no puedan a lo mejor agrupar en una sola categoría: la Universidad de Barcelona 5,9%, la Politécnica de Catalunya 2,8%, la Autónoma de Barcelona 3,2% y el 4,8% en otras universidades, Valencia, Zaragoza, Salamanca y Madrid, fundamentalmente, que es el núcleo de elección.

El mercado está segmentado, el mercado estudiantil en este sentido está segmentado, y el incremento demográfico también previsto a partir del 2003. Baleares es una de las comunidades autónomas que más crece demográficamente por razones que todos sabemos.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente, acabo enseguida. El año 98 se matricularon, perdón, superaron las pruebas de acceso a la universidad -no sé luego si se matricularon o no- 3.318 alumnos, son las últimas cifras que tenemos nosotros y, desde luego, en la oferta de la UIB, si hubiese universidad privada, centro de enseñanza superior, la fórmula que sea, se podrían complementar los estudios que en la UIB no se dan.

Se ha citado turismo; bueno, es posible que esta universidad..., no sé nada, pero que llegue a un acuerdo con la Escuela de Turismo de Baleares, la privada; por tanto se podrá incluir en ese bloque, no lo sé, me parece que sería excesivo tres en ese aspecto. Pero hay cosas nuevas: de periodismo, por ejemplo, hay tres variantes: periodismo, comunicación audiovisual y publicidad y relaciones públicas. Muchos alumnos de Baleares van a Valencia o van a Barcelona o a Madrid a hacer estas carreras. Y traducción e interpretación, que figura ahí como posible estudio. De fisioterapia hay una gran demanda, no podemos decir que no; porque nuestra universidad no tiene tampoco arquitectura puede ser importante que en el futuro se pudiese implantar.

Y no entendemos cómo tampoco hay filología inglesa o filología germánica en una comunidad donde los idiomas son importantísimos. Esto corresponde al Consejo Social de la Universidad, no a nosotros, decidirlo, pero sería conveniente que la presencia del Gobierno hiciese recapacitar sobre..., aunque son estudios que son costosísimos, esa es la verdad, pero que podrían dar todavía un abanico superior.

Y acabo diciendo que lo que nos parece positivo es que el proyecto se estudie a fondo, que no se busque más allá de lo que se debe buscar, y desde luego ninguna oposición ideológica como algún partido del pacto ha manifestado, me parece que cumplir la legalidad, el conseller no sé si juró o prometió en su cargo, no sé qué fórmula utilizó, pero vamos, sí que dijo que cumpliría la Constitución y las normas, y eso es fundamental: si cumple los requisitos, que los cumpla si le autoriza, por ley del Parlamento, por cierto, por ley del Parlamento, tendrá que venir aquí, ya veremos qué hacemos, y si no los cumple que se le requiera para que los cumpla, los que pueda subsanar, porque a lo mejor los otros no son subsanables. Que (...) la escritura yo creo que eso es un defecto bastante subsanable, otros a lo mejor no lo son tanto.

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, Sr. Conseller, por la comparecencia, y al director general por la información que nos han suministrado.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, teníem la nostra confiança totalment posada en la gestió i en el tractament que podien fer els responsables de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, com no podia ser d'altra manera, respecte d'un assumpte com aquest, del qual nosaltres ens vàrem assabentar a través dels mitjans de comunicació.

Amb la compareixença que ha fet avui el Sr. Conseller, acompanyat del Sr. Director General d'Universitat, aquesta confiança ha quedat encara molt més refermada atès tot allò que se'ns ha estat explicant i que nosaltres consideram que no hi ha estat de més, sinó tot el contrari, entenem que aquesta compareixença ens ha fet veure una vegada més i crec que al conjunt d'aquesta cambra que els responsables de la Conselleria d'Educació i Cultura mantenen el seu compromís contret i ben demostrat a favor d'un ensenyament universitari que sigui de qualitat, d'un ensenyament universitari que atengui les necessitats particularment dels alumnes i de les alumnes d'aquestes illes nostres, un ensenyament universitari que mantengui el respecte i tengui en compte la legislació autonòmica vigent en aquesta comunitat autònoma.

Aquest compromís, ens l'ha manifestat i ens l'ha expressat el Sr. Conseller quan ha parlat, i nosaltres creim que no ha estat de manera supèrflua, perquè això confirma que les decisions que es puguin prendre no comporten cap tipus de menyspreu cap a l'ensenyament universitari, sinó tot el contrari, quan es tracta d'una conselleria que ha procurat una millora pressupostària, ha iniciat una nova oferta de títols, ha construït..., és a dir, ha posat els mitjans perquè es construeixi el multiaulari o ha iniciat un procés d'homologació del professorat universitari i, sobretot, per la iniciativa parlamentària duita a aquesta cambra amb l'aprovació de la Llei del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Però no només per aquest compromís, nosaltres també entenem que confirma la nostra confiança dipositada en el responsable d'aquesta conselleria el respecte que ha manifestat, manifesta i esperam que continuarà manifestant cap a la legislació actualment vigent i concretament cap a la Llei universitària vigent a l'actualitat, cap a tota la normativa universitària que autoritzi la creació d'universitats privades també en el nostre territori.

Entenem també, finalment, que corrobora aquesta confiança el fet que hem pogut veure com des de la Conselleria d'Educació i Cultura s'està prenent en consideració i s'està atenent adequadament una iniciativa privada, uns promotors que volen implantar en aquest territori nostre una universitat de caràcter privat, respecte i consideració cap als promotors d'aquesta universitat que, com ha dit molt bé el conseller i com ha confirmat també el director general, més que universitat es tracta d'un centre superior integrat.

Això sí, creim que la difusió del coneixement a través de la docència i la creació del coneixement a través de la investigació

són les dues característiques que, com a centre d'aquestes característiques hauria de mantenir.

Nosaltres, des del nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, també hem volgut escoltar atentament, Sr. President, el que se'ns ha dit des del Grup Parlamentari Popular. Aquest diputat que intervé ha de reconèixer que no coneix el projecte, a diferència del representant del Grup Parlamentari Popular, i per tant no tenim les dades suficients per poder entendre si aquesta universitat és una universitat totalment privada, o solament parcialment privada, en el sentit que des del moment que pot tenir uns inicis amb característiques de privacitat, però que a la llarga això pot comportar, sense cap casta de dubtes, com ha succeït en altres circumstàncies, una aplicació de recursos públics que llavors fan relativa aquesta privacitat, o poder fer-la.

Tampoc no tenim dades sobre l'aplicació correcta de la legislació autonòmica que afectaria la creació d'aquesta universitat, sobretot pel que fa referència a les necessitats docents investigadores que atenguin les necessitats d'aquestes illes.

I finalment, tampoc no tenim dades sobre com a través d'aquesta universitat privada es promourà la llengua i la cultura que és la pròpia d'aquestes illes, atès que pensa estar arrelada en aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Per fixar un poc la postura del Grup Socialista davant aquesta qüestió, que ens ha produït certament certes sorpreses importants, perquè, primer de tot la referència a la Constitució és gratuïta, perquè la Constitució en cap moment fa esment a les universitats privades, sinó que diu que una llei ja determinarà el tema d'autonomia universitària.

Però no és açò la discussió. La discussió, si ens miram un escenari, és què hi ha a una universitat, no que vulgui obrir una universitat aquí, sinó que obre una delegació d'universitat aquí. I segons la intervenció que ha tingut l'Hble. Conseller i el director general d'universitats, no s'han oposat. Senzillament diuen que han estudiat la documentació presentada, ho han remès al Consell Superior d'Universitats, aquest organisme s'ha de manifestar, i després s'ha de prendre una decisió. Per tant, les acusacions de rebot del sectarisme d'esquerra em semblen almanco poc fonamentades, en no ser que aquí hi hagi un ànim de divertiment, perquè no li vull dir d'injúria, dins la seva manifestació, en la manifestació del Grup Popular. Per què? Perquè de la mateixa manera podríem titllar des de l'esquerra com a sectària aquesta afirmació tan divertida que les lleis del mercat són inexorables. Les lleis del mercat són tan inexorables que fan davallar d'avui per demà en més d'un bilió de pessetes una companyia tan forta com la Telefònica espanyola, que està

vivint una situació d'eufòria i de pressió d'una forma continuada.

Però no és açò el que ens hem de mirar. La responsabilitat de l'obertura d'aquest centre és del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears; i si nosaltres ens miram quina és en el decret que s'ha esmentat, que desenvolupa la Llei de reforma universitària, ho diu clarament en el seu pròleg, que concep l'ensenyament superior com un servei públic. Per tant, encara que sigui privat, la intencionalitat del centre ha de ser com a servei públic. També diu que correspon a l'Estat vetllar per l'existència, manteniment i qualitat de la Universitat, que és l'única institució que realitza dit servei mitjançant la docència, l'estudi i la investigació en els nivells superiors de l'ensenyament. És l'única que pot expedir títols universitaris, de caràcter oficial òbviament; ja n'hi ha prou d'universitats a Sudamèrica que per correspondència veuen títols divertidíssims. Però aquests, a més de ser els únics que ho pot fer, que és l'Estat, són els que tenen validesa a tot el territori nacional.

Per tant, el compromís de qualsevol govern, en aquest moment govern de progrés, i a un altre moment podria ser perfectament un govern del Partit Popular, tindria la gran responsabilitat d'autoritzar un grup privat, que pel que hem sentit no sabem qui és, a obrir una sucursal d'una entitat universitària que és a Madrid, amb tot el perill que suposa si es té una consciència laxa i no es fan complir tots els condicionaments que l'article 11 del Reial Decret contempla, que es proliferi en aquesta tècnica de fer delegacions d'altres tipus d'universitat, que en aquest moment li diuen universitat europea, que té un àmbit de funcionament dins la Comunitat de Madrid, però que perfectament, i així ho contempla també aquest reial decret, podria ser una sucursal d'una universitat estrangera, mentre complís les normes.

Però no és només un fet que els papers estan bé, no és només el fet de donar permís d'obertura a un centre universitari, que s'entendria si fos una universitat *ex novo*, una universitat privada, o el que li volguéssim dir, de Mallorca, o de Palma, o de Lluçmajor, m'és igual el títol que li posin; sinó la gran responsabilitat és en funció de quins paràmetres, els paràmetres de població escolar, de necessitat dins els sistemes productius, dins l'avanç científic que proposaria una universitat quant a nous sectors professionals, i també, per què no?, hi ha una part d'impacte dins un entorn geogràfic, vulguem o no, s'accepti o no s'accepti, m'és igual, però són molts de metres quadrats d'edificació, i de serveis que s'han de posar a l'abast d'aquesta universitat, d'aquest centre universitari, d'aquesta sucursal perquè pugui funcionar.

El nostre partit, el nostre grup parlamentari no està en contra per definició de l'obertura d'universitats privades; però està a favor per la responsabilitat que té el Govern, per la responsabilitat, que forma part de l'Estat, que es vagi molt alerta, primer de tot amb les condicions econòmiques, amb la personalitat jurídica, amb els programes d'estudi, perquè si no, és obrir una porta a l'obertura d'altres tipus de delegacions, que amb la mateixa autoritat moral que aquesta obriria estarien convidades a tornar a obrir altres centres universitaris sense

tenir en compte per res quina és la necessitat real d'estudis que tenen aquestes illes. Que un hagi un 17% o més d'alumnes de qualsevol de les Illes que vagi a estudiar a altres universitats em sembla perfecte; i que n'hi hagués molts que anassin fins i tot a universitats de l'estranger, també. La universitat no és solament un fet educatiu, un fet d'instrucció i de formació, sinó que té una importància cabdal el centre, la ciutat, el lloc on es radica aquesta universitat, d'*universitas*, les ciutats; per açò m'estim més que sigui la universitat de Palma, encara que som únic en aquesta percepció, que no de les Illes, perquè crec que està molt relacionada amb la ciutat allà on hi ha la universitat, perquè ofereix els complements de formació humanística, cultural i de diversió que els ciutadans que estan entre els 18 i els 20 i busques d'anys necessiten per madurar, i no solament convertir-se en bons professionals, sinó també en bons ciutadans, i que posin molts d'ells els coneixements rebuts en el més alt nivell que hi ha de l'educació en aquest país, també a l'abast en funció d'un futur que tots creim millor per a aquestes illes.

La universitat privada té un principi que efectivament és mercantil, i és que es fa per tenir un negoci. No són germanetes de la caritat. Per tant, que el capital de constitució, segons s'ha dit aquí, s'ha presentat en 4 milions de pessetes, la necessitat de perdurar almanco durant una titulació dilatada amb els anys, que no es contempli el fet que hi hagi investigació, que el tercer nivell universitari no es contempli, no som nosaltres ni seré jo el que ho comentaré, però ja són trets suficients per esperar l'informe del Consell Superior d'Universitats, perquè després sí, Sr. Conseller, que tindreu la responsabilitat de fer un pas importantíssim que no està fonamentat sobre la llibertat de posar una universitat, sinó sobre la necessitat de la població d'aquestes illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sr. Conseller, pot contestar les preguntes.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Farem alguns comentaris, a la intervenció del Sr. Jaén. La primera cosa que ha dit vostè, Sr. Jaén, és que podia semblar que jo mateix tenia una certa al·lèrgia a les compareixences. Jo crec que està sortit gairebé a una compareixença per cada quinze dies. En aquest moment n'hi ha tres en llista d'espera, i fins i tot alguna que volia demanar jo, no l'he demanada perquè evidentment hi ha una certa saturació en llista d'espera de compareixences. Cap al·lèrgia ni una a les compareixences. Encantadíssim.

Després vostè diu que hauria estat millor que haguessin demanat una compareixença fa dos mesos. Aquí hi ha una documentació relativament complexa, hem volgut que els serveis jurídics se la mirassin abans de fer compareixences més frívoles. Jo crec que està bé que la facem ara i no fa dos mesos, perquè ara la documentació, la reflexió sobre la documentació per part de la Direcció General d'Universitat i els serveis jurídics de la Conselleria han pogut ser més a fons. D'altra banda vostè sap molt bé que ens va sol·licitar la documentació i li férem

arribar, com ens pertocava, sense cap problema ni un per part nostra.

M'ha dit vostè que jo he fet un cant a la Universitat de les Illes Balears innecessàriament. Jo li diria que li he dedicat un paràgraf de quatre fulls, i a més a més no se senti incòmode en sentir tot allò que ja ha fet el Govern durant nou mesos en relació a la Universitat de les Illes Balears, però els fets canten, i aleshores ha d'entendre que no tinguem nosaltres cap interès ni un en no donar-los a conèixer, i malauradament s'han hagut de fer moltes coses en poc temps, perquè en quedaven moltes de pendents per fer.

Una altra cosa que ha esmentat vostè, ha fet una referència a unes *izquierdas sectarias*, i ens ha recomanat; li puc assegurar que no, li puc assegurar que som absolutament capaç de destriar allò que és una opinió d'un partit polític i una actuació d'allò que és una conselleria, una administració lligada a una legalitat, això li puc dir absolutament. Ara, també li he de dir una cosa, al Consell d'Universitats un govern que no deu ser d'*izquierdas sectarias*, com el de Galícia, jo he vist als seus responsables polítics manifestar unes dosis d'ínfim entusiasme per projectes d'universitats privades de Galícia. Per tant, el que jo li vull dir és el que ja li he dit al començament: això no és una qüestió de coloracions polítiques, la legislació de les universitats privades la fa el PSOE, algunes universitats privades de la Comunitat Autònoma de Madrid s'han aprovat per unanimitat de tots els grups de la Cambra, i altres, com és el cas de Galícia, amb un monocolor del Partit Popular, perquè té majoria absoluta, han posat entrebancs a projectes d'universitats privades. No caiguem en el maniqueisme d'identificar sí o no, a partir del color dels governants que han de dir sí o no. La cosa és més complexa, i jo crec que tots plegats hauríem de procurar moure'ns en paràmetres d'exigència, de rigor, de qualitat de la proposta que es planteja, i no amb apriorismes ideològics que ja determinen un resultat o l'altre. Li puc assegurar que en el nostre cas no és així.

Per tant, vostè quan ens ve a insinuar que la lupa ha funcionat molt bé, i diu que ha funcionat molt bé en base a aquest fet que ha esmentat el director general, de l'existència d'estudis de dret foral, que vostè ha agafat un element aïllat, jo li diria que s'ha pretès res de lupes, sinó una anàlisi, les ulleres ben posades -em sembla que el principal responsable del servei jurídic que ha intervengut ni tan sols té ulleres-, per tant, amb els ulls ben posats per fer una anàlisi en rigor d'una documentació que hem valorat com una documentació important. I a més a més jo, respecte de la relació de les universitats en general, i no faci interpretacions que això ho dic en relació a aquest projecte concret, sinó en general jo crec que vivim un temps en què s'està produint una certa banalització del concepte d'universitat. Repetesc que no ho dic en referència a aquest projecte, sinó que ho dic en general. Cada punt veim que hi ha empreses misterioses que munten uns estudis que autoanomenen universitat. Les noves tecnologies de la comunicació generaran una quantitat d'ofertes que s'autoproclamaran universitat que farà feredat. Li puc assegurar, per la poca experiència que tenc d'assistència al Consell d'Universitat, que comença a haver-hi dins el món dels consells de rectors d'universitat, i als consells d'universitat que

hi van els càrrecs polítics, una autèntica preocupació per delimitar d'una manera rigorosa què és que ha de ser una universitat i què no ho ha de ser. Repetesc que aquesta reflexió la faig al marge de la qüestió concreta que avui ens ha duit aquí, però la faig en base a defensar la necessitat d'aproximarnos a aquests fets que s'autoanomenen universitats, sempre amb tranquil·litat, amb rigor, perquè és un concepte que entre tots hauríem de procurar que no es banalitzàs, perquè si acaba convertint-se en una cosa que a cada cantonada n'hi ha una oferta, probablement no seran bones les conseqüències.

D'altra banda, un altre comentari que m'agradaria fer-li és que vostè en un moment determinat ha plantejat dos principis, pluralisme i competitivitat. Jo li he de confessar que hi estic d'acord, jo crec en el pluralisme, i crec en una competitivitat no basada purament en factors de competitivitat mercantil, sinó a mi hi ha una competitivitat que m'agrada molt, la competitivitat de l'autoexigència. I jo crec molt en universitats autoexigents, i vostè ha fet una cosa que no puc compartir, que és identificar l'existència d'aquests dos principis, pluralisme i competitivitat amb les universitats privades. Jo defens aquí i ara, en front de la seva lectura, que crec que segur que la matisaria i s'aproximaria probablement a la lectura que jo faig, que també la universitat pública és una universitat plural. Primer, ho és internament, hem parlat abans de llibertat de càtedra, de llibertat d'investigació, llibertat d'estudi. Les universitats públiques són plurals internament, i són plurals unes universitats públiques en relació a les altres, perquè n'hi ha de colors i de caràcters molt diferents. I també són competitives, perquè vostè haurà vist que de cada vegada més s'acostuma a treure rànquings de classificació de les universitats, normalment fins ara només hi apareixen les públiques, les privades sembla que encara no han entrat dins aquesta línia de valoració, a les quals es valora la docència, es valora la investigació, i de cada vegada més les universitats són partidàries de les autoavaluacions, i probablement l'autoavaluació és competir amb tu mateix, competir amb les teves pròpies limitacions i amb els teus propis, per dir-ho d'alguna manera, rànquings de producció d'investigació, etcètera. Per tant, jo vull reivindicar: pluralisme sí, competitivitat sí, però no només en l'àmbit de les universitats privades, sinó també de les universitats públiques.

Bé, fets aquests comentaris, Sr. President, li pregaria que pogués passar...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. March, si vol seguir.

EL SR. DIRECTOR GENERAL D'UNIVERSITAT (Martí March i Cerdà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats i diputades. Jo no entraré en la història de les universitats, perquè és un tema molt llarg, i la LAU en qualsevol cas és una llei que de qualque manera la seva aplicitat va ser zero. De qualque manera és evident que la primera llei d'autonomia i reforma universitària, *pese a quien pese* va ser la Llei de reforma universitària aprovada l'any 83, que és una llei que evidentment es desenvolupa a partir de la Constitució Espanyola, com no

podia ser d'altra manera. Per tant, és evident que això són temes obvis, que nosaltres no hi entrem.

El que sí m'agradaria és en qualsevol cas seguir una mica el plantejament que feia el conseller amb el tema del que és o no és universitat. Darrerament en el Consell d'Universitats, i per part de la comunitat autònoma de Navarra, que vostè sap que té un color polític molt concret, es va plantejar d'una forma jo diria quasi quasi amb una insistència molt important, que totes les comunitats autònomes fóssim conscients de la necessitat de controlar tot el que significa la marca universitària. Aleshores ells ja han fet una normativa, que l'intenten aplicar, perquè de qualque manera qualsevol centre que vulgui vendre un producte, posa la retolació d'"universitària", i realment això és una forma de fer un màrqueting eficaç i eficient des d'un punt de vista com a mínim de vendre un producte concret.

Per tant, és evident que jo crec que hem de ser molt respectuosos amb el tema de les universitats, perquè sí realment per obrir qualsevol establiment de qualsevol tipus s'exigeix una normativa mínima, és evident que per obrir una universitat jo crec que s'ha de ser també rigorós, no per realment molestar ningú, sinó simplement per garantir que aquella universitat té qualitat, té continuïtat i farà un bon servei a la societat, i aquest és el nostre plantejament.

I a més a més jo diria que aquest govern és prou conscient que la inversió que estan fent a la UIB és precisament per posar-la en condicions de poder competir cada vegada a un mercat més obert. Hem dit moltes vegades que en aquest moment s'està posant en marxa el tema del districte obert, un tema prou interessant perquè possibilitarà el tema de mobilitat d'estudiants, i per tant nosaltres el que volem és que la nostra universitat, en el termes i la possibilitat que tenguim d'acord amb la nostra dimensió, sigui competitiva en els temes que sigui possible. I per tant, aquest és un tema cabdal, i nosaltres volem que la Universitat sigui competitiva amb respecte a ella mateixa, però amb respecte també a les altres universitats públiques i privades. I aquest és el nostre repte, perquè si no, no compliríem les nostres obligacions respecte d'aquesta qüestió. I fins i tot el tema de la creació de complement de productivitat científica i docent va amb aquesta idea. Volem que la nostra universitat sigui competitiva, i volem que es responsabilitzi la pròpia universitat. L'autonomia és molt gran, però la societat cada vegada més li demana comptes a la universitat pública, perquè aquesta és la seva obligació. I aquesta és la política, Sr. Jaén Palacios, que és la nostra filosofia i la nostra actuació. És un mercat obert, d'això som prou conscients, i per tant volem posar la nostra universitat en disposició de ser una bona universitat, una millor universitat cada dia, com nosaltres creim que ho és, si miram fins i tot els rànquings, una mica discutibles a vegades, però que va sortir la setena en temes d'investigació. Tenint en compte com som de petits com a universitat, jo crec que és per alegrar-nos de la pròpia competència universitària.

Per tant, nosaltres amb el tema d'aquesta universitat privada, no li posarem una coma més del que pertoqui, simplement volem que es compleixi la legalitat, volem que es compleixi la garantia de continuïtat, i volem que hi hagi qualitat en tots els (...); això sí, exercint la nostra comunitat autònoma

les seves competències d'acord amb el que marca la normativa estatal al respecte, ni més ni menys, i aquesta serà la nostra actuació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. March. En torn de rèplica, per cinc minuts, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Yo creo que estamos de acuerdo en muchas cosas, pero tengo que precisar algunas evidentemente para que el acuerdo todavía parezca más claro. Yo creo que he dicho, al conseller le he felicitado porque ponía los puntos sobre las íes, autorizar un centro de cualquier tipo, es una autorización reglada, no es discrecional, es reglada, y por tanto a las palabras de Izquierda Unida, "no estamos de acuerdo con que se cree una universidad privada en Baleares, se tiene que potenciar la universidad pública, y no creemos que se tenga que autorizar", esto se puede calificar de muchas maneras: sectarismo, cuando todavía el proyecto nadie lo conocía, porque esto es el 10 de febrero, sin conocer el proyecto un partido del pacto se pronuncia diciendo que no hay que autorizarlo, con desconocimiento de la ley, claro, porque ya estamos acostumbrados a que partidos de esta naturaleza se pronuncien así. Eso se puede llamar sectarismo o se puede llamar de otra manera. Yo lo he llamado así porque me ha parecido que era una postura sectaria, que sin conocer nada se pronunciara así.

Lo (...) también viene a cuento porque, claro, hay algunas observaciones que se han hecho. Se ha hablado de proyecto y licencia. El director general ha hablado del proyecto y de la licencia, que no tenían proyecto ni tenían licencia. No tenían proyecto, no existía proyecto, sólo faltaría, 2.500 millones al 4% entre tasas y el impuesto de construcciones, que es el 4%, eso son 100 millones de pesetas. Otros tantos, otros ciento y pico de millones del proyecto, no se van a gastar los promotores 250 millones de pesetas antes de enterarse si se va a autorizar o no. El proyecto y la licencia son posteriores, evidentemente. Por eso decía que había (...) unas observaciones que era ir con lupa a mirar cosas que en este momento no son de discusión, porque cómo se van a (...) un proyecto y la licencia si todavía no está autorizado.

Y luego el impacto territorial que se ha citado, tampoco figura como requisito en el reglamento, a no ser que sea un nuevo requisito que el impacto territorial en algún artículo se haga. Son 6,2 hectáreas, es decir tres chalés de 25 metros cuadrados, más o menos, 60.000 metros, tres chalés en suelo rústico en según qué isla ocuparían más espacio que esto. Yo creo que son temas colaterales.

Evidentemente yo con el pluralismo, el pluralismo entra dentro de la universidad, (...), entre otros centros universitarios. Y la evaluación es un requisito que ya se pide a voces, no sólo la autoevaluación, sino la evaluación del sistema educativo, de los centros educativos, e incluso en algunos países como

Inglaterra del profesorado se está poniendo en marcha. Por tanto, yo creo que eso es necesario.

Distrito abierto, también, yo creo que es un aspecto importante, que eso favorece la competitividad, y que los alumnos puedan hacer elecciones mejores, que no estén obligados a estudiar según qué cosas.

Se ha hablado de que es un centro de enseñanza superior. Bueno, el artículo 16 de reglamento que desarrolla la Ley de reforma universitaria habla de eso: creación, adscripción y reconocimiento de centros (...) enseñanza; se le llame como se le llame, si es un centro, bueno, está recogido aquí. Eso tampoco tiene mayor dificultad. La UNED son centros asociados que tiene, eso es (...) que hace la UNED, centros asociados, aunque repito, lo digo con conocimiento de causa porque yo pude acabar mi tesina y los cursos de doctorado en la UNED, por tanto conozco la UNED, es decir, sé de qué va; y en consecuencia, (...) a veces se empieza de esta manera porque las condiciones, la demanda que hay, pues es la que es, y no se empieza de otra forma, porque las inversiones no se podrían sostener. Y conviene que no haya pérdidas, porque si hay pérdidas continuadas, sabemos como acaban todas las cosas. Pero yo también decía que es un problema muy distinto, que son los promotores los que tienen que entrar en esa (...).

En definitiva, que nosotros esperamos que el conseller nos haga llegar esos informes que se han elaborado. Esperamos del informe preceptivo, pero no vinculante del consejo; y desde luego lo que haga el Partido Popular en Cataluña, en el País Vasco, o en Galicia, como se ha citado, pues estará (...) en esto: autorización reglada y no discrecional, es decir que lo hagan de esa manera, cumpliendo la normativa, y no con declaraciones en la prensa diciendo que no hay que autorizar, porque no. Yo creo que eso no son argumentos suficientes para partidos que están en el Gobierno, no en su conselleria afortunadamente, pero en el Gobierno. Y esperaremos a que haya esas (...) material, para irlo conociendo, y si esto llega a buen término, pues será porque cumple los requisitos, y si no llega a buen término será porque no los cumple. Y si los promotores entienden que los cumplen, y luego hay un tema de carácter judicial, pues bueno, pues allá la justicia que resuelva si se plantea algún problema. Pero siempre hemos dicho, y reiteramos ahora, que estamos satisfechos porque se diga claramente que se autorizará si cumple los requisitos, que es lo que siempre decimos. Si no cumple los requisitos, pues no se autoriza; y no con declaraciones que yo creo fuera de lugar, porque no vienen al caso decirlo de esa manera como se dijo por parte de Izquierda Unida.

Reiterar el agradecimiento de la comparecencia, de la documentación, interesante al menos para tener conocimiento de otras cosas; y si nos remiten los informes al respecto, pues seguiremos tratando el tema, porque yo creo que es un tema que si no se plantea ahora, en este año, pues se planteará en el futuro porque el futuro, como el informe 2000 lo cita, pues también va por esta peculiaridad, si bien es verdad que nuestra comunidad también es muy singular, porque evidentemente el número de universitarios, el porcentaje es el que es, i nosotros no podemos aspirar a tener centros (...) distintos, como

tampoco puede aspirar un municipio de 1.000 habitantes a tener escuelas concertadas y privadas, porque no es posible. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. El Sr. Buele també vol fer una rèplica. Té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, a arrel de les manifestacions fetes pel Sr. Conseller i Sr. Director General, i conjuntament també amb el que han dit els representants de les altres formacions polítiques se m'ocorre que hauria de fer una breu intervenció per reclamar i per insistir en un fet que consider que s'ha de parar molt d'esment i que pens que ha de ser precisament des de la Conselleria d'Educació i Cultura. Em referesc que qualcú hi ha d'haver que garanteixi la qualitat de qualsevol centre d'aquestes característiques que es vulgui implantar aquí, a les nostres illes, vull dir garantia de qualitat tant en el coneixement, com en l'estudi, com en la investigació. I m'agradaria molt insistir en aquest punt, perquè no fa falta anar-se'n, com deia algun representant d'un altre grup parlamentari, no fa falta anar-se'n tampoc a Amèrica Llatina per descobrir que també a Europa hi ha centres superiors integrats, Gran Bretanya no és fora d'Europa, des d'on s'expedeixen i es gestionen un sol títol universitari convalidant-lo fins amb onze títols universitaris distints, simplement pagant un milió de pessetes, sense haver fet els estudis pertinents. Això són extrems que jo pens que s'han d'evitar de totes totes perquè creim que no van en benefici de ningú, ni de la universitat que els imparteix, ni del centre superior integrat que els convalida, ni tampoc en benefici del mateix ministeri espanyol que, al final, també els convalida. Pens que tots sortim perdent en tipus d'ensenyament universitari com aquest, que ja no s'ha de dir ensenyament, sinó que creim que és més un negoci.

Pensam que des de la Conselleria d'Educació i Cultura no només hem d'evitar que s'arribin a aquests extrems, sinó intentar que dins els centres universitaris que s'implantin dins la nostra comunitat autònoma hi hagi el màxim de garantia de qualitat tant en el coneixement com en l'estudi, com en la investigació que s'hi faci.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele. Sr. Pons, si vol fer ús de ...

EL SR. PONS I PONS:

Sí, breument. Primer de tot, per manifestar l'acord que tenim en les paraules del conseller i del director general, i fer dues precisions. Una que és de tipus històric, i tal vegada hi ha gent que no se'n recorda, perquè les diferències d'edat també fan aquestes coses, va arribar un moment que la universitat d'Espanya, per circumstàncies que no vénen al cas, va funcionar d'una manera que provocava anuncis d'oferta de

treball i deia, "abstinguin-se els titulats des de l'any tal a l'any qual, i abstinguin-se els titulats de tal universitat", perquè hi havia hagut un comportament de la mateixa universitat, tal vegada per motius de tipus polític o d'altres tipus, que feien poc aconsellable donar un lloc de feina a persones que, encara que estiguessin titulades, es considerava que no tenien la formació adient. I òbviament que, quan les universitat no compleixen amb aquesta missió de formació i preparació, provoquen dins el mercat una reacció d'aquest tipus, "Necessitam tals titulats, però d'aquesta universitat no".

Per tant, amb la cura, amb aquesta lupa que s'han de mirar aquests projectes, hi ha, en certa manera, la garantia que els titulats de la universitat o de les universitats que hi pugui haver en aquestes illes, compleixin amb aquesta funció que és bàsicament social, que té l'ensenyament i, particularment, la universitat.

I, com que s'ha repetit dues o tres vegades, tanta sort que el Reglament d'aquesta cambra no permet fer compareixences per les declaracions fetes pels diputats, perquè seria (...) perquè aquest diputat o militant d'Esquerra Unida pogués expressar en funció de què feia les manifestacions. Però sí que, com que fer en certa manera una expressió que es va repetint de forma continuada sobre l'actual govern, i (...) i no sé què més, vull rompre una llança a favor d'açò, de la diferència de pensament que és la llibertat i el fonament que siguin partits polítics diferents, i a favor d'una veritat o d'un principi, i és que siguin capaços d'acordar el sistema de govern, la diferència d'ideologia que hi pugui haver entre un militant d'Esquerra Unida, del PSOE, del PSM o d'UM, és una cosa feta, perquè per això són de grups polítics diferents, dins els mateixos partits hi ha gent que no pensa igual, òbviament que el Partit Popular actual, que prové d'una coalició que es deia AP-PDP-UL, que el Sr. Jaén se'n recordarà, perquè va ser actor en aquell moment ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, li prec que no entrin en debat amb aquestes qüestions, perquè, si no, no acabarem.

EL SR. PONS I PONS:

No, no, és per defensar la llibertat que té un diputat que no és aquí present, de mantenir els seus criteris, encara que siguin per a nosaltres equivocats, però fent ús de la seva llibertat per dir el que han volgut, i crec jo que una comissió d'educació no és el lloc adient per reconvenir a aquest diputat que no es pot defensar, sobre unes manifestacions que ha fet a un diari, no els ha fet en seu parlamentària. Jo crec, Sr. President, que la seva intervenció havia d'haver estat abans, però en aquest sentit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, per què em demana la paraula?

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

(Intervenció innoïble)

EL SR. PRESIDENT:

Més que al·lusions, és (...), ha fet una cita del que vostè ha dit avui, jo no entenc que se l'al·ludeixi en un mal sentit de la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

(Intervenció innoïble)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per tancar, té la paraula. El Sr. March? Idè el Sr. March.

EL SR. DIRECTOR GENERAL D'UNIVERSITAT (Martí March i Cerdà):

Moltes gràcies. Jo, Sr. Jaén Palacios, el que li vull dir és que estic convençut que quan aquest govern prengui una decisió serà per unanimitat, n'estic convençut, no hi haurà diferències, tot i que cadascú pot pensar el que vulgui, políticament parlant.

Quant a la UNED, jo crec que no és comparable, evidentment, la UNED no té res a veure amb aquesta qüestió que veim en aquests moments, i després, en el tema urbanístic no hi vull insistir més, perquè és una qüestió ja més tècnica, però sí que li record que el títol corresponent del Reial Decret sí que diu que qualsevol autorització ha de tenir en compte la incidència que té d'acord amb la planificació urbanística, i l'únic que nosaltres plantejам és que, en el document que s'adjunta, no es diu quina és la situació urbanística d'aquests terrenys, i a nosaltres ens sembla que això és un tema important. Sé que no es pot tenir construït l'edifici, ho sé perfectament, en aquest sentit, el que passa és que crec que és important saber quina és la situació real d'aquests terrenys a fi i efecte que vegem quin és l'impacte que té urbanísticament parlant, aquesta és l'única qüestió i, per tant no és un element de lupa amplificada, sinó simplement respectar un tema que ens sembla cabdal, que és el tema del territori de les Illes Balears.

I, finalment, evidentment, quan tenguem la informació lògicament, el conseller farà arribar tota la informació que tenguem al respecte.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat l'ordre del dia d'avui, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

